

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE
CURIA GENERALIZIA

Via dei Capasso, 30
00164 Roma – Italia

Tel. (39) 06 661 3061
Fax (39) 06 666 3831
e-mail: cmcuria@cmglobal.org

Dieťa 'restavek', ktoré hľadá pomoc

Pôst 2012

«Stvoril si nás pre seba, Pane, a nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v tebe.»

- Sv. Augustín z Hippa

Pre všetkých členov Vincentskej rodiny

Drahí bratia a sestry!

Milosť a pokoj nášho Pána Ježiša Krista nech naplní vaše srdcia teraz a navždy!

Žijeme vo veľmi pohnutom svete. Nároky života dopadajú na nás v rýchлом a rušnom tempe. Pre skutočnosti akými je vojna, chudoba, terorizmus, politické zmätky, ekonomické a ekologické pohromy, sa stávame ľuďmi unavenými zo života. Máme podobné pocity ako žalmista, ktorý hovorí: «Dokedy, Pane? Dokedy budeš predo mnou skrývať svoju tvár?» (**Ž 13, 2**).

Uprostred týchto výziev nám Cirkev ponúka vzácny dar pôstneho obdobia. Je to posvätný čas, ktorý nám dáva znamenie, aby sme sa zastavili, odložili rutinu všednosti a aby sme hlbšie načreli do dejín našej spásy v Ježišovi Kristovi: v jeho živote, v jeho umučení a zmŕtvychvstaní. Jednoducho povedané, pôstne obdobie je pre dušu sabatickým časom.

Ako ľuďom uchváteným Kristom a zaangažovaným v duchu charizmy svätého Vincenta de Paul nám pôst môže pomôcť lepšie prežívať našu katolícku vieru vincentským spôsobom. Podobne ako tomu bolo u sv. Vincenta, aj naša identita má svoje korene v Ježišovi Kristovi. Jedno z čítaní prvej pôstnej nedele nám hovorí o tom, že Ježiš «raz navždy trpel za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby nás priviedol k Bohu» (**1 Pt 3, 18**). Týchto 40 pôstnych dní nie je len časom na modlitbu, pokánie a almužnu, ale aj časom na reflexiu, na vzťahy a na konanie.

Čas na reflexiu

Evanjeliá pôstnych nediel nám dávajú dostatok podnetov na zamyslenie sa, pretože nám predkladajú osobu Ježiša Krista a jeho moc. Ježiša tu možno vidieť ako mystika vracajúceho sa

z púšte, ako Mesiáša, ktorý sa premení pred učeníkmi, ako proroka horiaceho proti bezpráviu v chráme, ako učiteľa plného múdrosti, ktorý túži po dialógu s farizejom a ako trpiaceho služobníka, ktorý je pripravený osláviť Boha prijatím svojho utrpenia. V evanjeliách i v liturgických čítaniach každého dňa pôstneho obdobia sa nachádzajú príbehy o Božej láske a Božom milosrdenstve voči Izraelskému ľudu a tiež slová i skutky Ježiša Krista, ktorý ohlasuje Božie kráľovstvo.

Uvažovaním nad pôstnymi textami a účasťou na Eucharistii sa otvárame veľkému Božiemu milosrdenstvu, ktoré sa prejavuje v Ježišovom živote, v jeho smrti a vzkriesení. Aj Vincent de Paul sa usiloval rozjímať o živote i učení Ježiša Krista a jeho zanietaná snaha pripodobniť sa mu, z neho urobila «mystika kresťanskej lásky». Vincent bol preniknutý túžbou slúžiť chudobným, povzbudzoval a viedol k tomu aj iných. No to, čo sýtilo jeho rozrušenú dušu, neboli vznešené myšlienky ani úspechy, ale ponorenie mysle a srdca do rozjímania a kontemplácie:

«Svoje večné šťastie si môžeme najlepšie zaistiť tak, že budeme žiť a umierať v službe chudobným, odovzdaním sa do rúk Božej prozreteľnosti a v zriekaní sa seba samých pre Ježiša Krista» (Sv. Vincent, Coste III, s. 392, List 1078 Jánovi Barreau zo 4. decembra 1648).

Vincentovo osobné obrátenie v úsilí o osvojenie si Ježišovej nauky a založenie spoločností i organizácií pre službu chudobným boli ovocím jeho života venovaného modlitbe a rozjímaniu. Keď si nájdeme čas na uvažovanie, budeme ako starí Gréci, ktorí prosili apoštola Filipa: «*Pane, chceli by sme vidieť Ježiša*» (Jn 12, 21). Život svätého Vincenta nás učí, že Boh nikdy neodmietne, keď ho pozývame do svojho života. Pôstny čas je nám daný na to, aby sme to mohli uskutočniť.

Čas na vzťahy

Ovocím času, ktorý strávime v rozjímaní a v modlitbe, bude náš hlbší vzťah k Bohu, k sebe samému, k blíznym a k chudobným. V dnešnom nepokojnom svete, ktorý sa vyznačuje nesvornosťou a rozdelením, nám pôstne obdobie pomáha skvalitniť náš život učeníkov s Kristom a lepšie prežívať našu vincentiskú charizmu. Od svätého Vincenta, ktorý majstrovsky dokázal spájať ľudí pre spoločné dobro až dodnes, sa môžeme veľa naučiť. Evanjeliá pôstneho obdobia nám predstavujú Ježiša, ktorý vždy horlivo plnil Božiu vôľu. Ježiš svojou modlitbou a utrpením zostal stále spojený s Otcom.

Pred niekoľkými rokmi jedna známa reklama v Spojených štátoch amerických použila takýto slogan «*všetci sme spojení*». V dnešnej digitálnej dobe je tento refrén ešte výrečnejší. Naša viera a charizma nás pobádajú, aby sme opravdivejšie praktizovali Ježišove prikázania - milovať Boha a slúžiť bližnému. Pôst nás vyzýva, aby sme jasnejšie spoznávali prítomnosť trpiaceho Krista v dnešnom svete a mohli tak viac pochopiť biedu chudobných a stať sa pre nich Kristom.

Ako generálny predstavený mám výsadu navštevovať vincentiskú rodinu po celom svete a svedčiť o tom, ako naša charizma spája chudobných v Kristovi. Dovoľte mi, aby som sa s vami podelil o dve stretnutia. Obidve sú zo služby dcér kresťanskej lásky deťom, ktoré sú opustené a v stálom ohrození chudoby.

Počas jednej návštevy na Haiti, keď som sa zaujímal o pokračovanie projektu Zafen, som zašiel do školy, ktorú otvorili dcéry kresťanskej lásky ako odpoveď na biedu *detí Restavek*. Ide o naozaj tragickú situáciu: niečo medzi 175 000 až 300 000 detí sú z rodín, ktoré sa o nich nemôžu starať, a tak ich posielajú pracovať na «pracovnú formálnu zmluvu» ako sluhov do rodín svojich príbuzných, známych alebo iných haitských rodín, nazývané «*Restavek*» (čo v kreolskom jazyku znamená «zostať s»), ich život nie je vôbec odpočinkom a nepatria k členom rodiny, v ktorej slúžia. Častokrát sú týrané a zneužívané. Tieto deti nemôžu ísť do školy, chýba im jedlo, oblečenie i starostlivosť. V škole, ktorú vedú dcéry kresťanskej lásky, sa deti *Restavek* učia čítať a písať, môžu sa najesť a zaobchádza sa s nimi s takou pozornosťou, úctou a dôstojnosťou, s akou sa nikdy nestretli. Viac informácií o *deťoch Restavek*, nájdete na internete: <http://www.restavekfreedom.org>.

V Ghane, podobne ako v mnohých rozvojových krajinách, sa ešte stále vyskytuje zneužívanie detí. V Kumasi, ktoré je druhým najväčším mestom v krajine, žije na uliciach množstvo detí bez domova. Môžu prežiť len vďaka žobaniu a práci počas dňa. Často sú bité a týrané, mnohé z nich sa stávajú obeťami obchodovania. Dcéry kresťanskej lásky v spolupráci s arcibiskupstvom v Kumasi vytvorili „Projekt detí ulice“. Ide o prijímacie stredisko, kde môžu deti stráviť deň a tak sa vyhnúť nástrahám ulice. Majú tu možnosť odpočinúť si (aj keď je to len na zemi), vykúpať alebo osprchovať sa, vyprať si veci, učiť sa čítať a písať, využiť služby v blízkosti centra i ďalšie iné možnosti. Je to jedno pokojné miesto v trpkom živote vykorisťovaných. Viac informácií o tomto diele nájdete na internetovej stránke: <http://www.streetchildrenprojectksi.org>

Určite uznáte, že tieto dve vinčenské diela by boli drahé a blízke srdcu sv. Vincenta i sv. Lujzy. Predstavujú úžasný príklad úsilia pracovať v teréne a odpovedať Ježišovou radostnou zvesťou na volanie chudobných a zabudnutých. Pôst nie je len časom na rozjímanie nad Ježišovým životom, ale i časom na udržiavanie kontaktu s božími chudobnými a na konanie v ich mene.

Čas na konanie

„Čo máme robiť?“ Túto otázku položila pani Gondiová Vincentovi v roku 1617, keď boli obidvaja svedkami duchovnej biedy sedliakov na rozsiahlom rodinnom panstve. Vincentova odpoveď znie v dnešnom svete prostredníctvom kňazov, bratov, sestier a laikov, ktorí sú živým srdcom a základom vinčenskej rodiny. Realita nášho dnešného sveta má oveľa väčší rozsah, než si sv. Vincent a sv. Lujza mohli vôbec predstaviť.

Čas pôstu nám pripomína, že trpiaci Kristus je vo svojom utrpení prítomný v nespočetných podobách. Úlohou nás, Ježišových učeníkov, je konať v ich mene: „*Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich maličkých, mne ste urobili.*“ (Mt 25, 40) Odpovedať láskou a službou, to je úloha, ktorú sme dostali ako nositelia vinčenskej charizmy nielen každý jednotlivo, ale aj spoločne. A aj keď sme neustále zaneprázdnení množstvom práce, dovoľte mi navrhnúť vám ešte jeden druh konania.

Pri našom nedávnom Generálnom zhromaždení Misijná Spoločnosť prijala päťročný strategický plán s ročnými cieľmi so zámerom lepšie prežívať naše povolanie a charizmu vinčenskej rodiny. Cieľ, na ktorý sme zamerali pozornosť tento rok, sú „systémové zmeny“. Definujeme ho ako úsilie pracovať nielen na zlepšení životných podmienok chudobných, ale i na zmenách spoločenských štruktúr, ktoré zapríčiňujú chudobu. Určité stratégie sú navrhnuté našim spolubratom v snahe povzbudiť ich pri uskutočňovaní systémových zmien v ich provinciách a dielach. Niektoré stratégie sú špecifické pre lazaristov, no podelím sa s vami s tými, ktoré sa môžu praktizovať vo všetkých vetvách vinčenskej rodiny.

- *uprednostňovať činnosti, ktoré podporujú systémové zmeny v spoločnosti, rozvíjať miestnu samosprávu, formovať skupiny vzájomnej pomoci a miestnych mikrokreditových programov;*
- *poskytnúť právnu oporu pri obrane chudobných a usilovať o väčšiu spravodlivosť;*
- *vytvárať programy, ktoré zabraňujú obchodovaniu s ľuďmi a ktoré zaisťujú celkový rozvoj života, všeobecný prístup k sociálnej pomoci, ochranu prostredia, hodnosť žien a detí, práva migrantov a účasť na živote civilnej spoločnosti.*

Tieto stratégie „systémových zmien“, vybrané z plánu Misijnej spoločnosti vám ponúkajú rôzne podnety na konanie. Systémová zmena je pre vinčenskú rodinu dôležitým cieľom. Myslím si, že všetci môžeme nájsť spôsob, akým ju aplikovať v našich dielach a vytvárať ďalšie rovnakého významu.

Počas tohto pôstu i celého roku máme možnosť rásť vo viere meditovaním Božieho slova a účasťou na Eucharistii, čo nám pomáha prehľbiť zväzky, ktoré nás spájajú so službou chudobným. Je to úloha, ktorej by sme sa mohli obávať, avšak ako členovia vinčentskej rodiny sme inšpirovaní „mystickou milosrdnej lásky“, aby sme si pripomenuli, komu slúžime a prečo:

„Dôstojný otče, prosím nášho Pána, aby sme mohli umrieť sebe samým a tak mohli byť s ním vzkriesení. Nech je on radosťou vášho srdca, cieľom i dušou vašich skutkov a vašou slávou v nebi. Stane sa tak, ak sa odteraz budeme pokorovať ako sa pokoroval on, ak ho budeme nasledovať zriekaním sa vlastného uspokojenia, ak budeme niesť naše malé kríže a ak aj my ochotne obetujeme svoj život, ako on obetoval svoj, pre nášho bližneho, ktorého tak veľmi miluje a chce, aby sme ho i my milovali ako seba samých.“ (Sv. Vincent, Coste III, s. 629, list 1202 kňazovi Misijnej Spoločnosti zo Saintes, 27. marca 1650).

Náš nepokojný svet a bieda detí Restavek i z Kumasi na nás niekedy môžu pôsobiť zdrvivúco. Avšak naša viera v Ježiša Krista a vinčentská charizma nám dodávajú novú chuť, silu a dôveru s nádejou čeliť budúcnosti. Na príhovor Panny Márie Zázračnej medaily prosím, aby tento pôst bol časom, kedy sa Božia milosť a dobrota prejavia vo svojej plnosti vo vašich životoch i v životoch tých, ktorým slúžite.

Váš brat vo svätom Vincentovi,

G. Gregory Gay, CM
generálny predstavený